

РЕШЕНИЕ

№ 115

гр. София, 20.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО II ВЪЗЗ. СЪСТАВ, в публично заседание на втори февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Иван Коев

Членове: Силвия Б. Русева
Диана Василева

при участието на секретаря Мариана Ал. Косачева
като разгледа докладваното от Силвия Б. Русева Въззивно частно
наказателно дело № 20231100606712 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.250,ал.4 НПК.

Подадена е въззвина частна жалба с вх. № 259874/20.09.2023г. от частния тъжител Н.В. В., с която се обжалва изцяло Разпореждане № 8740/13.07.2023г. по НЧХД № 9448/2021г., с което производството е било прекратено на основание чл. 24, ал.5, т.2 от НПК.

В жалбата е изложено категоричното несъгласие на тъжителката с оспорения акт и желанието ѝ за получаване на законова присъда за причинените ѝ вреди. Иска се да ѝ се позволи да допълни жалбата си с основания и доказателства преди даване на ход на първото съдебно заседание.

Съдебното заседание от 01.12.2023г. е отложено поради молба на жалбоподателката, която е била придружена с доказателства за ангажираност, свързана с лични дела от имуществен характер.

В съдебно заседание от 02.02.2024г., жалбоподателката отново не се явява, като отново е депозирала молба с твърдения за внезапно заболяване с грипоподобни симптоми. Към молбата не са приложени доказателства за изнесените от нея здравословни проблеми, поради което на делото е дадено ход в отсъствието на жалбоподателката .

Съдът, след като провери изцяло правилността на обжалваното разпореждане, намира за установено следното от фактическа страна:

Депозираната частна жалба е подадена в законоустановения срок по чл.319, ал.1 от НПК, който е бил регламентиран в действащия чл.250, ал.4 от НПК. Частната жалба е подадена и от активно легитимирано лице, поради което е процесуално ДОПУСТИМА, но разгледана по същество, същата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Въззивният съд не откри основания за отмяна на атакуваното разпореждане. С него нормата на чл. 24, ал.5, т.2 от НПК е била правилно приложена.

Първоинстанционното производство е инициирано по тѣжба от Н. В. срещу Ю. Б. Х.. Като правно основание тѣжителката е посочила чл. 26, ал.1 от НК и чл. 148, ал.1, т.2 от НК.

С разпореждане от 22.11.2021г., съдията-докладчик по делото не е дал ход на тѣжбата, като е указател на тѣжителя В. в 7-мо дневен срок да отстрани посочените в разпореждането нередности по тѣжбата. Тѣжителката е следвало да уточни кога е узнала за репортажите, кога и къде е осъществено деянието, от кое лице, по какъв начин точно и какви са конкретните действия на лицето, които са причинили увреждането, кои изрази съдържат неверни обстоятелства, кои изрази съдържат позорящи обстоятелства, информация за трите имена, ЕГН на лицето, срещу което е насочена тѣжбата и адрес за призоваването му. Посочено е, че следва да се внесе и дължимата държавна такса.

С молба от 10.12.2021г., частният тѣжител В. представя документ за платена държавна такса и моли за удължаване на срока и издаване на съдебно удостоверение, което да послужи пред МВР с цел снабдяване на точните данни за лицето, срещу което е насочена тѣжбата.

С молба от 09.03.2022г., ЧТ В. моли Съда за издаването на ново съдебно удостоверение, с което да се снабди с личните данни на Ю. Б. Х., тъй като посоченото в тѣжбата име „Д.“ се оказало псевдоним.

На 14.12.2022г. делото е било преразпределено на нов съдия-докладчик.

С разпореждане от 19.01.2023г. производството е оставено без движение, а на частният тѣжител В. е предоставен 7-мо дневен срок за отстраняване на нередностите, които са били констатирани от предходния съдия-докладчик. Посочено е, че от конкретно дадените указания е изпълнено единствено това за заплащане на държавната такса.

С молба от 10.03.2023г., частният тѣжител В. отново моли за удължаване на срока с още 14 дни. Молбата е била уважена.

На 30.03.2023г. по електронната поща са получени две уточнения към тѣжбата, озаглавени „изпълнение на разпореждане“ и „приложение към тѣжба“.

С разпореждане от 25.05.2023г., първоинстанционния съдия отново

оставя без движение производството и дава нов 7-мо дневен срок за отстраняване на нередности в тъжбата. Констатирано е, че дадените указания са били частично изпълнени. Съдът е отчел, че не се сочи времето на деянието - кога тъжителят е узнала за него, не е описано поведението на лицето, срещу което е насочена тъжбата, не се сочи, кои изрази се инкриминират, като клеветнически, респективно обидни.

С молба от 13.06.2023г. ,тъжителят В. моли за удължаване на срока с 14 дни. Изтъква, че е предприела действия по снабдяване с необходимите данни.

Видно от материалите на първоинстанционното производство след тази дата по делото не са получавани нито нови уточнения към тъжбата, нито допълнителни молби от тъжителя В..

С разпореждане от 13.07.2023г. наказателното производство е било прекратено. Съдът се е аргументирал с това, че въпреки многократно удължавания срок и предоставеното достатъчно време, частният тъжител В. не е отстранила нередностите в тъжбата, поради което и първоинстанционният съд е счел, че последната се е деинтересирала от делото.

СРС многократно е дал възможност на частния тъжител В. да изпълни дадените конкретни указания, които, ако бяха спазени, тъжбата щеше да е годно средство за инициране на наказателно производство срещу Ю. Х.. Според изискванията на НПК, тъжбата трябва да очертае предмета на доказване от гледна точка на твърдените извършени престъпления и участието на конкретно лице, евентуален подсъдим, в тях. За да отговаря на изискванията на чл. 81, ал. 1 от НПК, тъжбата следва да съдържа обстоятелства не само за лицето, срещу което е повдигнато обвинението, но и за мястото, времето на извършване на деянието и фактическите обстоятелства, при които се твърди извършването на същото. Това е необходимо с оглед правилното определяне на правната квалификация на престъплението от съда, който има предвид деянието такова, каквото е описано в самата частна тъжба, както и за това кой е компетентният съд да разгледа делото. Единствено в тези случаи и при спазване на тези формалните изисквания на закона, може да се приеме, че са налице основания за образуване на наказателно дело от частен характер, въз основа на твърденията, изложени в тъжбата.

И в инициращата тъжба, и в депозираните към нея уточнения са посочени факти, но те не са били подплатени с изисканата от закона и изложена по-горе конкретика. На следващо място, в рамките на многократно удължаване на срока и дадени изрични и конкретни указания от съда, тъжителят В. не е депозирала отстраняване на посочените нередности, което напълно обосновано е довело до извода на първоинстанционния съд за деинтересираност от производството. Извод, който се споделя и от настоящата инстанция.

Въз основа на гореизложеното, настоящият въззивен състав, намира че

обжалваният съдебен акт е правилен и законосъобразен и като такъв, следва да бъде потвърден изцяло.

С оглед гореизложеното, Софийски градски съд, НО, II въззивен състав,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Разпореждане № 8740/13.07.2023г. по НЧХД № 9448/2021г., СРС, НО, 132 състав, с което наказателното производство е било прекратено на основание чл. 24, ал.5, т.2 от НПК.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____